ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ: וישלח
את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני
האדמה: ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב
אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח
ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה: ויחל עוד
שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן
התבה: ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה
זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ:
וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה
ולא יספה שוב אליו עוד: ויהי באחת ושש מאות
שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ
ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה: ובחדש השני בשבעה ועשרים יום
לחדש יבשה הארץ: וידבר אלהים אל
נח לאמר: צא מן התבה אתה ואשתך ובניך
ונשי בניך אתך: כל החיה אשר אתך מכל בשר
בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ
הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ:
ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו: כל החיה
כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפ
משפחתיהם יצאו מן התבה: ויבן נח מזבח ליהוה
ויקח מכל הבהמה הטהרה ומכל העוף הטהר
ויעל עלת במזבח: וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר
יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה
בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא

עורבא ונפק מפק ותאיב עד
דיבישו מיא מעל ארעא:
ושלח ית יונה מלותיה למחזי
אם קלו מיא מעל אפי ארעא:
ולא אשכחת יונה מנח לפרסת
רגלה ותבת לותיה לתיבותא
ארי מיא על אפי כל ארעא
ואושיט ידיה ונסבה ואעיל
יתה לותיה לתיבותא: ואוריך
עוד שבעה יומין אחרנין
ואוסיף שלח ית יונה מן
תיבותא: ואתת לותיה יונה לעדן
רמשא והא טרף זיתא תביר
מחת בפמה וידע נח ארי קלו
מיא מעל ארעא: ואוריך עוד
שבעא יומין אחרנין ושלח ית
יונה ולא אוסיפת למתב לותיה
עוד: והוה בשית מאה וחדא
שנין בקדמאה בחד לירחא נגובו
מיא מעל ארעא ואעדי נח ית
חופאה דתיבותא וחזא והא
נגובו אפי ארעא:
ומליל יי עם נח למימר: פוק מן
תיבותא את ואתתך ובנך ונשי
בנך עמך: כל חיתא די עמך מכל
בסרא בעופא ובבעירא ובכל
רחשא דרחיש על ארעא אפיק
עמך ויתילדון בארעא ויפשון
ויסגון על ארעא: ונפק נח ובנוהי
ואתתיה ונשי בנוהי עמיה: כל
חיתא כל רחשא וכל עופא כל
דרחיש על ארעא לזרעיתהון
נפקו מן תיבותא: ובנא נח מ
מדבחא קדם יי ונסיב מכל
בעירא דכיא ומכל עופא דכיא
ואסיק עלון על מדבחא: וקביל
ברעוא ית קרבניה: ואמר יי
במימריה לא אוסיף למלט עוד
ית ארעא בדיל חובי אנשא
ארי יצרא דלבא דאנשא ביש

[illegible]

את חלון התבה אשר עשה לצהר
ולא זהו פתח התבה העשוי
לביאה וליציאה: יצוא ושוב
הולך ומקיף סביבות התבה
ולא הלך בשליחותו שהיה
חושדו על בת זוגו כמו שמצינו
באגדת חלק: עד יבשת המים
פשוטו כמשמעו: אבל מדרש
אגדה מוכן היה העורב לשליחות
אחרת בעצירת גשמים בימי
אליהו והעורבים מביאים לו
לחם ובשר: וישלח את היונה
לסוף ז' ימים שנאמר ויחל
עוד ז' ימים אחרים מכלל זה
אתה למד שאף אצל העורב
המתין ז' ימים: וישלח אין זה
לשון שליחות אלא לשון שילוח
שלחה ללכת לדרכה ובזו יראה
אם קלו המים שאם תמצא
מנוח לא תשוב אליו: ויחל
לשון המתנה וכן לי שמעו ויחלו
והרבה יש במקרא: טרף בפיה
אומ' אני שזכר היה לכך קוראהו
פעמים לשון זכר ופעמים
לשון נקבה לפי שכל יונים
שבמקרא לשון נקבה כמו כ
כיוני הגאיות כולם הומות וכן כיונה
פותה: טרף חטף ומדרש אגד'
לשון מזון ודרשו מכאן לשון
ממגר: אמרה יהיו מזונותי
מרורים כזית ומסורים ביד
הקב' ולא יהו מתוקים כדבש
ומסורים ביד בשר ודם: וייחל הוא
ויחל אלא שזה לשון ויתפעל
וזה לשון ויפעל ויחל וימתן
וייחל ויתמתן: בראשון לר'
אליעזר הוא תשרי לר' יהושע
ניסן: חרבו עשוי כמין טיט
שקרמו פניה מלמעלה: בשבעה
עשר [illegible]
וירידתן בחדש השני בי"ז אלו
י"א יום שהחמה יתירה על
הלבנה שמשפט דור המבול
שנה תמימה היה: אתה ואש'
ואשתך ובנ' איש ואשתו
כאן התיר להם תשמיש
המטה ואשתו: הוצא כת'

[illegible]

המתאבלים עליה: למען תינקו ושבעתם משד
תנחמיה למען תמצו והתענגתם מזיז כבודה:
כי כה אמר יהוה הנני נטה אליה כנהר
שלום וכנחל שוטף כבוד גוים וינקתם על
צד תנשאו ועל ברכים תשעשעו: כאיש
אשר אמו תנחמנו כן אנכי אנחמכם ובירושלם
תנחמו: וראיתם ושש לבכם ועצמותיכם
כדשא תפרחנה ונודעה יד יהוה את עבדיו
וזעם את איביו: כי הנה יהוה באש יבוא
וכסופה מרכבתיו להשיב בחמה אפו וגערתו
בלהבי אש: כי באש יהוה נשפט ובחרבו
את כל בשר ורבו חללי יהוה: המתקדשים
והמטהרים אל הגנות אחר אחד בתוך
אכלי בשר החזיר והשקץ והעכבר יחדו

[illegible]

יספו נאם יהוה: ואנכי מעשיהם ומחש
בתיהם באה לקבץ את כל הגוים
והלשנות ובאו וראו את כבודי: ושמתי
ושמתי בהם אות ושלחתי מהם
פליטים אל הגוים תרשיש פול ולוד
משכי קשת תבל ויון האיים הרחקים
אשר לא שמעו את שמעי ולא ראו
את כבודי והגידו את כבודי בגוים:
והביאו את כל אחיכם מכל הגוים
מנחה ליהוה בסוסים וברכב ובצבים
ובפרדים ובכרכרות על הר קדשי
ירושלם אמר יהוה כאשר יביאו
בני ישראל את המנחה בכלי טהור

היצא קרי הוצא כתי' אומר להם שיצאו
היצא אם אין רוצים הוציאם אתה:
ושרצו בארץ ולא בתבה מגיד שאף הבהמה
והעוף נאסרו בתשמיש: למשפחותיהם
קבלו עליהם על מנת לידבק במינן: ויקח
מכל הבהמה הטהורה אמר לא צוה לי
להכניס מאלו שבעה שבעה אלא
כדי להקריב קרבן מהם: מנעריו
מנעריו כת' משננער לצאת ממעי
אמו נתן בו יצר הרע: ולא אוסיף
לא אוסיף: כפל הדבר לשבועה:
הוא שכת' אשר נשבעתי מעבור
מי נח ולא מצינו בה שבועה אלא
זו שכפל דבריו והיא שבועה וכן